

Gyulafehérvári Hírlap

POLITIKAI HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Szerkesztőség: Alvinczi utca 7. Telefonsz. 15, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

A lap előfizetési ára: Negyedévre 3 Kor. Félévre 5 K. Egész évre 8 K. Egy szám ára 20 fill.

Felelős szerkesztő:

DR. VIZSOLYI MANÓ.

Kiadóhivatal: Papp György könyvnyomdája, hova a lap hirdetési részét illető közlemények küldendők.

A hirdetések közlési díja megállapodás szerint. Nyíltér sora 50 fillér.

Gyalázatosan

világít már hetek óta a villany. Nem szívesen, sőt magunknak is visszatetszően írjuk le ezt az utszéli, inparlamentáris szót, melyet idegen frazeológiából kellett kölcsön kérni villanyvilágításunk legtalálhatóbb jellemzésének céljára. Azonban úgy érezzük: meg kell írunk, hogy a mai állapot türethetetlen, mert az a világítás, melyben heteke óta van részünk, nevezhető akárminek, csak villanyfénynek nem. Jogos itt minden düh, minden szitok és minden jelző, mert még Bugaczon is intenzívebb fényt kívánnak az utcái petroleumlámpáktól, mint amilyen Gyulafehérvár „szab. kir. város” villanyvilágítása sötétlik.

Szászsebes nagyszerűen kibabrál velünk. „Ugy, szerződéses viszonyban vagyunk és kötelesek vagyunk világítani? — Jó! Legyen a bíróság ítélete szerint; de majd olyan világítást adunk, hogy belevakultok!” Ez a legujabb szászsebesi politika, amelyet — úgy látszik — összetett kezekkel engedünk érvényesülni. Másképp nem tudjuk magyarázatát adni annak, hogy hosszú ideje az esteleji órákban egészen gyenge, a legmodernebb villanykörteben is vörösenizzó a villanyfény, míg később, 7—8 óra táján, ha erősödik is az áram, még mindig jóval alulmarad szerződésileg kötelezett intenzivitásán.

Ugy mondják, hogy a mizerábilis világítás oka a Sebes szárazságmiatti vízszegénysége, amelyen lehetne ugyan a Diesel-motorral segíteni, azonban ez csökkentené a telep olajkészletét, ami azzal a veszéllyel fenyegetne, hogy a téli hónapokra, amikor még nagyobb szükség van a világításra amikor a Sebes befagyta miatt a vízi erőről motoros energiára kellene áttérni, nem lesz elegendő az olajkészlet.

Ez érvelés minden esetre alkalmas arra, hogy a könnyen hívőket elámítsa. Ámde mi nem tartozunk e szerencsés temperamentuak közé s mint aféle kételkedő Tamások azt kérdezzük, hogy a szerződés megkötésekor, mikor a 110 Volt-os áramot kötelezte Szászsebes, nem volt-e köztudomásu, hogy nyáron kiapadhat,

télen pedig befagyhat a Sebes? És vajon Gyulafehérvár a szerződéses egy-ségárnál kevesebbet fizet - e Szászsebesnek azon a czimen, hogy a Sebes vízhiánya miatt a kötelezettnél sokkal gyengébb áramot szolgáltat? Avagy talán a városi fogyasztók fizetnek az átlagos és a többi városok áránál drágább, 9 filléres világítási díjnal kevesebbet azon a czimen, hogy esti 5 órakor kénytelenek beszüntetni minden olyan munkát, amelyhez komoly világosság szükséges?

A természettudósok állítása szerint az időjárásban is bizonyos ritmikus törvényszerűség észlelhető s ha a mult télen annyira erős volt a hideg, hogy a Sebes befagyott — ami szavahihető emberek állítása szerint csak a legritkább esetben szokott megtörténni — alaposan remélhető, hogy e télen ez nem fog ismét bekövetkezni. Igaz, hogy ez csak feltevés, azonban éppen mert csak feltevés, azt kérjük: miért gondoskodott Szászsebes csak annyi olajról, amennyi a fagy tartamára szükséges s miért nem gondoskodott arról a kvantumról is, amely a szárazság idejére kell?

És nem feledtük még el, hogy a mult télen „befagyotta Sebes” jelszóval napokra beszüntették világításunkat, mindaddig, amíg a katonai karhatalom bárdja nem függesztetett a szászsebesi urak nyakszirtje felé és Gyulafehérvárra sötétség borult, holott Péterfalva és Alvincz (melyeket ugyancsak Szászsebes világít) és maga Szászsebes villanyfényben tündöklött. Ime, Szászsebesen feltalálták a srófrajáró és a kormányozható szárazságot! Hozsánna érte Szászsebes természettudósainak!...

De hozsánna önöknek is villamosbizottsági és képviselőtestületi-tag urak, akik valóban csodálatra méltó művészetet produkálnak a türelem terén, amikor hetek óta szó nélkül elszenvedik az olyan világítást, melyre nincs más találó jelző, mint amit cikkünk élére irtunk! Mert nincs róla tudomásunk — bár érdeklődtünk ez iránt — hogy valaki önök közül kellő erélylyel sarkára állott volna és követelné, hogy rendet teremtsenek a villanyvilágítás infámiái-

ban. Pedig ez eléggé könnyen menne, csak éppen meg kellene magyarázni azoknak, akiket illet, hogy a villanyáram jogosulatlan elvonását — amivel a kötelezett erősségű áramnál gyengébb áram szolgáltatása alighanem egyet jelent — miként minősíti a Curia és meg kellene magyarázni, hogy a tényállást könnyű konstatálni, csak ki kell vinni a villanytelepre a kir. közjegyzőt, hogy olvassa le a villanymérőről az áram erősségét.

De bármily csodás megnyugvással adják is meg magukat a villanybizottság és a képviselőtestület tagjai a világításunkra vállalkozó telep vezetősége önkényének: mi elvesztettük türelmünket s azt mondjuk: elég volt! Mi úgy tudjuk, hogy nagyon kevés olyan polgára van városunknak, aki a most már este 5 órakor beálló szürkülettől másnap reggelig tétlenül lebzselhet. A műhelyekben, irodákban, kereskedésekben esti 5 óra még java munkaidő, melyet elveszni nem engethetünk. Pláne most, amikor a háborus viszonyok fokozott produktivitást követelnek. Nyomatékosan fel kell tehát hívunk egy villamosbizottságot, mint a képviselőtestületet, hogy vessenek véget a közvilágítási anomáliáknak! A nagy nyilvánosság előtt mondjuk, hogy tovább így nem mehet, mert végeredményében a nemzeti termelést rövidíti meg, ha mukaidőnkből egy egész város közönsége órákat veszít el.

Adalék

a közlelmezés kérdéséhez.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Ugy vélem, hogy a „Gyulafehérvári Hírlap” a közérdek organuma. Ebben a biztos hitben vagyok bátor Szerkesztő Urat kérni, hogy felszólalásomnak lapjában helyet adni sziveskedjék. Elvégre ez igen aktuális kérdés, a nagy közönség védelmének biztosítására.

Hogy a H. T. előlegesen a lakosság részére a fejquota arányához képest három havi kenyérmagot utalványozott, azt a mult hó 28-án lezajlott közgyűlés adataiból tudjuk. Szabad volna-e tudnunk azt is, hogy hol rejtőzködik ez a nagykegyesen ajándékozott kenyérmag?

Mi csak azt tudjuk, hogy július hó végétől — már második hónapja — csupán két-

szer volt szerencsénk nagyon szerény keretben élvezhetni e rendkívüli nagy kegyet. Bocssássanak meg a bizalmunkkal megajándékozott képviselőtestületbeli urak, ha bátor vagyok azt a kérdést felvetni: a m. hó 28-án lezajlott és a közlelmezési ügyet felkaroló vita anyagának melyik részlete volt az, melyet „csendes mosolyokkal” voltak kegyesek honorálni? (L. a Gy. H. 36. sz. első hasáb 4. bekezdés.) Annak a biztos tudata — mi előre sejtethető —

?... Ha igen, ugy nagyon értem az urak kegyes mosolyának az indító okát.

Hiszen jól tudjuk, hogy a városi képviselőtestületi-tagság inkompatibilis az éhséggel szemben. Ez a nagy közönség privát ügye. Mindazonáltal szívesebben vettük volna, ha az urak mosoly helyett talán oda tudtak volna hatni, hogy a mostani mizerabilis állapotok elő ne forduljanak, mintahogy, sajnos, már is előfordultak.

Az ügy

ilyképpen le van tárgyalva.

Ezután következik — 2—3 hétben egyszer — a halálküzdelem, amely a kereskedő urak nem éppen hizelgő kiszolgálása között folyik le. Ha ugyan az éhség biztosít annyi testi erőt, hogy kiküzdhezzük az üzletbe való bejutásunkat, mert különben ha kérünk, „nincs” jelszóval gyöngéden kitessékelnek.

Igy az illetékszerű fejquota felére, sőt — mint a mult évben történt — „0” arányra redukálódik.

De mi

kevesebb mosolyt és több szívet óhajtunk.

Ugyancsak előttünk áll a piac rémképe, hol a kofák mindenható hatalma dominál. Habár a termelő is érdekét képviselő kitűnő számítással dolgozik. Hát a kofa 20—30%-on alól bizonyos szóba sem áll. Ezzel szemben ugyszólva tehetetlenül kénytelen vergődni az egész rendőri apparátus. Ily közvetítés mellett vándorol át falvakba ami életünk és vagyunkunk. S ott a mi rovásunkra tollasodnak, míg minket az anyagi tönkrejutás veszélye fenyeget.

Az egész város közönsége — csekély kivétellel — egy rákényszerült csereüzlettel tengeti életét, kezdve a trafikostól (dohánykísárdák) — itt 60—80%-on áll az ügylet — az utolsó cigányig.

Védelem nincs számunkra. Pénzünk, — ami ugyis kevés — szorongatjuk markunkban és

Gondolom, ezek mind oly szomorú valóságok,

Sőt a

trafikos sem tessékeli ki üres marokkal mind azt a sok ezret, akiknek részére dohány nem gyártatik.

A gondos szülő úgy ossza szét gyermekei között a kevés mennyiségű kenyeret, hogy Péternek is és Pálnak is ugyanannyi jusson, mint Jancsinak. Ennélfogva bátor vagyok kérdezni: miért fekszik egyeseknél annyi buza, élelmi cikk, tűzifa és dohány stb., hogy bármely nagyszámu család egy évi teljes ellátását biztosítja,

Mert Istennek egyforma te-

remtményei vagyunk s egyenlően kell a ránk nehezuult sorsot viselnünk, tőlünk sem vonhatják el kivételes kegy miatt az élet feltételeinek a lehetőségét.

Külön is felkérem közleményemet becses lapjának közelebbi számában közzétenni, mert méltóztatik látni, hogy mi a közlelmezés terén csehül állunk, holott tudomásom szerint egyes városokban, mint Lugoson, a fejquotát is 12 kgra emelték; más helyeken pedig raktárokat létesítettek,

Még megemlítem, hogy ismerem Szerkesztő Ur rokonszenves alakját és véleményének szabad megnyilatkozását a Reformáció-ünnepély alkalmából.

Vagyok

Gyulafehérvárt, 1917. szept. 12.

kiváló tisztelettel

Szennyeyi Árpád,

ny. á. csendőrfőhadnagy.

H I R E K.

A Szociális Misszió-Társulat kongresszusa

nagy érdeklődés mellett folyt le városunkban i. hó 18.—21. napjain.

Szept. 18. án este fél 7 órakor volt a kongresszus bevezetője, melyen Majláth G. Károly erdélyi püspök üdvözölte a megjelenteket s vázolta a kongresszus célját. A jelen idők sulyos napjai megkövetelik — úgy mond — hogy megtanuljunk, miképpen kell a társadalom sok nyomorán segíteni. A Sz. M. T. katolikus, de csak éppen olyan mértékben, mint a mennyit e szó kifejez, mert ez azt jelenti, hogy a kath. hitből táplálkozik s azt jelenti, hogy általános, vagyis melegebből nem zár ki senkit s bármely vallás gyermekeinek támogatását szívesen veszi.

Balázs Ferencz esperes plebános a Sz. M. T. helyi szervezetének nevében üdvözli a kongresszus tagjait, utána Farkas Edith tájékoztatta a kongresszust a Sz. M. T.-ről. Ez a társulat két oszlopon nyugszik: a vallásosságon s a szociális tevékenységen. Ezt a szociális tevékenységet a jelen idők sulya kellőképpen indokoltá teszi, a vallásosság pedig szint és értéket ad minden munkálkodásának.

Szeptember 19.-én Szentiványi Károly prépost szólt konferencia-beszédekben a fogékony lelkekhez az élet és a hit nagy kérdéséről.

Szept. 20.-án délelőtt 11 órakor nyílt meg a kongresszus, mely közgyűléssé alakulva, elnökévé Majláth püspököt, jegyzővé Rass Károly, Lestyán József főgim. tanárokat és dr. Rejöd Tibor tábori lelkészt választotta meg. Az elnöklő püspök köszönő szavai után Stadler Frida számolt be a helyi szervezetekről, majd Schlachta Margit ismertette a kerületi szervezeteket, s néhány frappáns bizonyítékkal igazolja, hogy miért kell a helyi szervezeteknek kerületi szervezetekké tömörülniök. Gyulafehérvár és Kolozsvár lesznek az erdélyi központok, emez inkább a lelki vezetés, amaz adminisztratív szempontból. A közgyűlés ezután Majláth püspök indítványára az erdélyi kerület elnöknőjévé Széll Józsefnét választotta meg.

Farkas Edit főnöknő ismertette aztán a külső tagságot.

Délután 4 órakor kezdődött a második értekezlet, amelynek első illusztris előadója Széll Józsefné volt, aki mindenekelőtt szép poetikus szavakban emlékezett meg a világegésről: ég a házunk; a doktornak s a papnak van most tulajdonképpen dolga; de ha ég is a házunk, erős várunk nekünk az Isten. Melegen megköszönte az elnöki tisztséget s aztán áttért a legközelebbi teendők megbeszélésére.

A cselédügynél Rejöd Tibor beszélt a nagyszabeni cselédotthonban szerzett tapasztalatai alapján. A szegényügynél Künnle Ilus számolt be a sepsiszentgyörgyi szervezet tapasztalatai alapján az eredményekről.

A közgyűlés ezután táviratilag üdvözölte Prohászka püspököt, Hohenlohe herceget, Széll kormánybiztost s a békeegyesületet.

Szept. 21.-én délelőtt 9 órakor volt a befejező értekezlet, melynek középpontjában Farkas Edit előadása állott: „A női kérdéssel s a nők szavazati jogáról”.

Fekete János plebános a vidékiek nevében köszönte meg a Sz. M. T. hölgyeinek a fáradságot, míg a helyi szervezet nevében Balázs Ferencz praelatus mondott köszönetet s ezzel a kongresszus véget ért.

— **Személyi hír.** Gróf Majláth G. Károly szept. 21. én Budapestre utazott, hogy részt vegyen Rott Nándor veszprémi püspök fölszentelésén.

— **Dr. Fenyő Ármán főorvos meghalt.** Sulyos csapás érte a bervei Jónás családot, melyet a háboru alatt most már másodikban látogatott meg a kénytelen sorsujtó keze. Alighogy valamelyest behegedtek a fájó sebek, melyeket a Mayer Jenő hősi halála ütött, újabb gyász borult a köztisztületben álló s az ily sulyos csapásokat ki nem érdemlett családra. Folyó hó 17-én távirat érkezett a helyi Állomásparancsnoksághoz, mely közölte hogy Dr. Fenyő Ármán m. kir. honvéd főorvos, egyik honvédhadosztály egészségügyi főnöke, az olasz harctéren hirtelen elhunyt. A főorvos — ki bervei Jónás Julia férje volt — halálhíre futótűzként terjedt el a városban s általános, mély részvétet keltett. A magasrangú katonaeorvos ugyanis nagy ismeretségek s lebilincselő modora, aranyos kedélye és jóságos szíve révén közszeretettel örvendett városunkban, melyet rokoni látogatások végett szokott felkeresni s ahol reprezentáló, egészségtől duzzadó, fiatalos, rokonszenves alakja általános ismert volt. Dr. Fenyő főorvos a háboru kitörésekor hadrakelt és azóta kevés megszakítással — mikor lábifczam miatt helyi szolgálatot teljesített Budapesten — állandóan a harctéren tartózkodott és csak a szokásos szabadságidőre jött haza, övéi körébe, akik a szülőházban találtak ideiglenes otthonra a családfő harctéri szolgálata alatt. Dr. Fenyő legutóbb ez év tavasza táján járt városunkban s csakhamar az olasz harctérre sietett, ahol — többrendbeli és magasabb kitüntetéssel honorált érdemei elismeréséül — a Boreovics hadcsoportjának kötelékébe tartozó egyik honvédhadosztály egészségügyi főnöki fontos és nehéz teendőit bízták rá. Itt érte utól — ugylátszik egészen váratlanul — 49 éves korában a halál, távol nejtől és rajongásig szeretett egyetlen gyermekétől. Temetése folyó hó 20-án ment végbe Sesánán, anélkül, hogy azon övéi közül bárki is jelen lehetett volna, minthogy a temetésen megjelenni óhajtott családtagok utazási engedélyét a hadvezetőség megtagadta. Ezideig a főorvos halálának körül-

— **Megdrágultak a mozi helyárák.** Minden drága, minden drágul, még a mozi-film is s ezért *Gollmann József* az Uránia tulajdonosa a mozi helyarait 30—33%-kal felemelte. Ez a háboru kitörése óta már a

második helyáremelés, mert Gollmann még a háboru első évében egy izben 25—30%-kal már felemelte a helyárat. A helyárak emelését az Uránia falragaszokon azzal indokolja, hogy a záróra-rendelet miatt ezentul csak két előadást tarthat vasár- és ünnepnapokon az eddigi három előadás helyett. Ez az okoskodás azonban sántít, mert a záróra-rendelet nem a délutáni, hanem a késő esti órákra nézve hozott tiltó rendelkezést, az Uránia pedig a délutáni 3 órai előadásokat szüntette meg, holott a záróra ezt nem gátolja s ettől egész bátran megtarthatna a 3 órai előadásokat, tekintve, hogy jelenleg a délutáni előadások amugy is csak 6 órakor kezdődnek. A közönség érdekében kötelességünknek tartjuk ez újabb helyáremelés ellen felemelni szavunkat, tekintettel arra, hogy közönségünk — egyéb szórakozóhely hiányában — valósággal rá van utalva a mozira, mint egyedüli szórakozó helyére. Hiszen az Urániában eddig is a színházi árakat is meghaladó helyárak voltak, pedig — úgy tudjuk — a színházaknak mégis csak jóval nagyobb a rezsijük, mint az Urániának, melynek erős látogatottsága, nagy befogadó-képessége és ép ezért aránylag olcsó bérlete folytán nincs és nem lehet semmi panaszolni valója. A környékünkön levő városok valamennyi mozija olcsóbb helyárakkal dolgozik s hogy többet ne említsünk, Kolozsvárt is csak 1 K 50 f. a legdrágább helyár, az Uránia most már felemelt 2 K 60 f.-es árával szemben. Ugy gondoljuk, hogy a városnak, mint az Uránia előadási joga tulajdonosának is volna beleszólási joga a helyárak megállapításába, ha azok már egészen szo-

katlan mértékben túllépik a megengedett és megengedhető határokat.

— **Az Uránia heti műsora és játékrendjének megváltoztatása.** Csütörtökön f. hó 27-én bemutatásra kerül: „Büszkén leng a zászló“, tengerészdráma 5 felvonásban. „Pénzimádók“, színjáték 3 felvonásban. Vasárnap f. hó 30-án kettős premier: „Hajótörtek“ társadalmi dráma 3 felvonásban. „Konyhatündér“ vigjáték 4 felvonásban. — Itt említjük meg, hogy az Uránia záróra-rendelet miatt megváltoztatta eddigi játékrendjét és ezentul vasár- és ünnepnaponként is csak két előadást tart és pedig: délután 6 és este 1/29 órakor. — Az Uránia agilis igazgatója már jóelőre szerződésileg lekötötte a téli szezonra a már megjelent és még ezután megjelent legkiválóbb és legnívósabb filmprodukciókat — közöttük a híres amerikai sorozatot, — melyekben a közönség dédelgetett filmprimadonnái és film starjai: Henny Porten, Rita Sacchetto, Mia May, Mady Kristians, Psylander, Alwin Neuss, Warwick Róbert, Gunar Tölnas, Stuart Webs stb. szerepelnek, úgy, hogy a téli szezonban újra nagyon sok művészi és élvezetes előadásban lesz része moziba járó közönségünknek.

— **A főkapitány intelme a fiatalok érdekében.** Molnár Samu rendőr-főkapitány erélyes intelmet küldött mindazon helyiségek tulajdonosának, amelyekben szeszes italokat szolgáltatnak ki. Az intellem elmondja, hogy a főkapitány megállapította, hogy általános uzussá vált Gyulafehérvárt, hogy kávészabályok, vendéglőseink és korcsmárosaink nagyobb része, saját hasznát tartva

szem előtt, a szülei avagy hozzátartozóik nélkül megjelent fiatalok gyermekeknek kávéházaikban, vendéglőkben, illetve a korcsmákban helyet adtak s részükre szeszes italt szolgáltatnak ki. Mint adott példák igazolják, az ilyen fiatalok nézve a korcsmákban való dorbézolás feletti hátrányos úgy testi, mint erkölcsi fejlődésükre, mert a dorbézolással járó kiadások fedezésére szükséges pénzhez legnagyobb részben meg nem engedett uton jutnak s egészségüket is tönkre teszik. Épen ezért szigorúan elrendeli a főkapitány az összes vendéglősöknek, kávéházasoknak és korcsmárosoknak, hogy a szülei avagy hozzátartozóik nélkül üzlethelyiségükben megjelent 18 éven alóli fiataloknak szeszes italt ki ne merészellenek szolgáltatni, mert a legelső esetben is italmérési joguk megvonása iránt az eljárást folyamatba fogja tenni Ezen rendelet közölte Molnár főkapitánya helyi csendőrrrel is, szigorú ellenőrzés végett.

— **Sok a háborus rendelet** — mondja a temesvári kereskedelmi és iparkamara egyik felterjesztése, mert a háboru óta kiadott rendeletek száma több mint 3000 nyomtatott oldalra terjed. Hogy ebbe a sokszor egymással ellentétes rendeletbe még a legszakavatottabb jogász is belezavarodik, mondanunk se kell. Az érdekelt kereskedők és iparosok pedig annál inkább. A bíróságok természetesen nem fogadják el a jóhiszeműséggel való védekezést, sőt sok esetben még a kereskedelmi kamarák véleményezését sem. Ezeknek a viszonyoknak a megszüntetésére a temesvári kamara felírt az igazságügyi-miniszterhez. A felírat arra kérte az igazságügyi-minisztert, hogy ezután a jóhiszemű tévedést ne büntessék mindjárt a legszigorúbban. A kamara kérte azt is, hogy a bíróságok az illetékes kamarák szakvéleményét az eljárás megindítása előtt kérjék ki. A kérés mielőbbi teljesítése nemcsak az üzleti világ, hanem az egész társadalom eminens érdeke.

Értesítés!

GYŐRI ÉS AUSTERLITZ.

Van szerencsénk tisztelettel értesíteni a n. érd. helybeli és vidéki közönséget, hogy Gyulafehérvárt a főtéren 10 év óta fenálló URI ÉS NŐIDIVATÜZLETÜNKET teljesen ujjonnan berendezve ismét megnyitottuk. Legjobb igyekezettel arra fogunk törekedni, hogy mint a múltban, úgy ezután is igentisztelt vevőink legfokozottabb igényeinek is figyelmes kiszolgálásunkkal és a lehető legelőnyösebb árainkkal megfelelhessünk. Kérjük a n. érd. közönség szíves pártfogását és vagyunk tisztelettel

Meisner József

aranyműves, ékszerész és órásüzletében

■ Gyulafehérvárt, a Hunyadi-téren 17. sz. a. ■

nagy választékban kaphatók: drágaköves, fejcs vagy egyszerű férfi, női és gyermek aranygyűrűk, fejékek (diademok), arany és ezüst nyak- és óraláncok, broszok, nyakkendőzárók, övek, karpereczek, zsupok, arany ing- és kezeltő gombok, arany-, ezüst-, tulanickel zsebórák, ébresztő- és faliórák,

szalon asztali és ingaórák, asztali dísz tárgyak, ezüst levélnyomatok, emléktárgyak, ridikülök, ezüst és aranyozott evőeszközök, ezüst csemegetálak, asztali ezüst tálcák, ezüst gyertyatartók, aranyozott ezüst szivar- és dohányszelenczék, ezüst gyufatartók, aranykeretes és más foglalatú szemüvegek stb. stb. a legszolidabb kivitelben és a legjutányosabb árszámítás mellett. Javításokat úgy ékszereken, mint órákon jótállás mellett vállal el. Megvesz a legmagasabb áron arany- vagy ezüst tárgyakat, nevezetesen: használt ékszereket, törött arany- és ezüstdarabokat, egész evőeszközöket stb. stb. Becserél csekély utánfizetés mellett órákat, gyűrűket, broszokat, medailonokat, kezeltőgombokat stb. stb.

A nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses pártfogását kéri

kiváló tisztelettel MEISNER JÓZSEF órás és ékszerész Gyulafehérvárt.

VIZÜVEG tojás

konzerválására kapható BREKNER JÁNOS szappangyárában GYULA FEHÉRVÁR.

Hegedűtanítást

vállalok.

SAFRÁNEK

Hajós-utca 40.

Nyomja és kiadja Papp György nyomdatulajdonos Gyulafehérvárt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.